

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 621/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 13622/2015, sp. zn. Rvp 13623/2015, sp. zn. Rvp 13764/2015 až sp. zn. Rvp 13768/2015, sp. zn. Rvp 14200/2015 až sp. zn. Rvp 14204/2015, sp. zn. Rvp 14397/2015 až sp. zn. Rvp 14402/2015, sp. zn. Rvp 14687/2015 až sp. zn. Rvp 14689/2015, sp. zn. Rvp 14971/2015 až sp. zn. Rvp 14974/2015, sp. zn. Rvp 15243/2015, sp. zn. Rvp 15550/2015 až sp. zn. Rvp 15554/2015, sp. zn. Rvp 15659/2015, sp. zn. Rvp 15660/2015 a sp. zn. Rvp 16889/2015 až sp. zn. Rvp 16900/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň namietaného porušenia čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom a uzneseniami Krajského súdu v Trnave, ako aj im predchádzajúcim postupom a uzneseniami Okresného súdu Galanta a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13622/2015, sp. zn. Rvp 13623/2015, sp. zn. Rvp 13764/2015 až sp. zn. Rvp 13768/2015, sp. zn. Rvp 14200/2015 až sp. zn. Rvp 14204/2015, sp. zn. Rvp 14397/2015 až sp. zn. Rvp 14402/2015, sp. zn. Rvp 14687/2015 až sp. zn. Rvp 14689/2015, sp. zn. Rvp 14971/2015 až sp. zn. Rvp 14974/2015, sp. zn. Rvp 15243/2015, sp. zn. Rvp 15550/2015 až sp. zn. Rvp 15554/2015, sp. zn. Rvp 15659/2015, sp. zn. Rvp 15660/2015 a sp. zn. Rvp 16889/2015 až sp. zn. Rvp 16900/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13622/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli v priebehu roka 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 13622/2015, sp. zn. Rvp 13623/2015, sp. zn. Rvp 13764/2015 až sp. zn. Rvp 13768/2015, sp. zn. Rvp 14200/2015 až sp. zn. Rvp 14204/2015, sp. zn. Rvp 14397/2015 až sp. zn. Rvp 14402/2015, sp. zn. Rvp 14687/2015 až sp. zn. Rvp 14689/2015, sp. zn. Rvp 14971/2015 až sp. zn. Rvp 14974/2015, sp. zn. Rvp 15243/2015, sp. zn. Rvp 15550/2015 až sp. zn. Rvp 15554/2015, sp. zn. Rvp 15659/2015, sp. zn. Rvp 15660/2015 a sp. zn. Rvp 16889/2015 až sp. zn. Rvp 16900/2015, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a zároveň aj porušenie práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Trnave (ďalej len

„krajský súd“; uznesenia krajského súdu sú uvedené v prílohe č. 1 tohto uznesenia), ako aj im predchádzajúcim postupom a uzneseniami Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“; uznesenia okresného súdu sú uvedené v prílohe č. 1 tohto uznesenia).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere sťažovateľka poskytla dlžníkom úver, pričom poskytnuté peňažné prostriedky jej boli dlžníci povinní vrátiť podľa podmienok dohodnutých v úverových zmluvách. Na zabezpečenie úverov bola priamo v úverových zmluvách dojednaná buď rozhodcovská doložka, ktorou bola v prípade sporu medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), alebo dlžníci priamo v úverových zmluvách splnomocnili sťažovateľkou menovite uvedenú tretiu osobu (ďalej len „splnomocnenec“), ktorá v prípade, ak dlžník svoje povinnosti z úverovej zmluvy nesplnil, mala oprávnenie podpísať v mene dlžníka notársku zápisnicu o uznaní dlhu dlžníkom, ktorá mala mať povahu exekučného titulu.

Z dôvodu, že dlžníci svoje záväzky vyplývajúce im z predmetných úverových zmlúv dobrovoľne neplnili, tieto sa voči sťažovateľke stali splatnými a v nadväznosti na uvedené sťažovateľka v prípadoch, kde bolo udelené splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, na podklade tohto exekučného titulu (notárskej zápisnice) iniciovala začatie exekučných konaní, a v prípadoch, kde bola dojednaná rozhodcovská doložka, na jej podklade začala rozhodcovské konania pred zmluvnými stranami zvoleným rozhodcovským súdom, ktorého rozhodcovské rozsudky sa tak stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých sťažovateľka iniciovala začatie exekučných konaní.

Potom, ako okresný súd v začatých exekučných konaniach poveril sťažovateľkou zvoleného súdneho exekútora vykonaním exekučných konaní, uzneseniami okresného súdu boli exekúcie *ex offio* zastavené, resp. vyhlásené za neprípustné a následne zastavené. Na základe odvolaní sťažovateľky boli tieto uznesenia okresného súdu potvrdené uzneseniami krajského súdu ako vecne správne.

Okresný súd podľa sťažovateľky rozhodol nad rámec svojej právomoci, keď bez návrhu exekúcie zastavil, čím jej mal odňať možnosť konať pred súdom, pretože jej nebolo umožnené vyjadriť sa, aj napriek tomu, že toto rozhodnutie v konečnom dôsledku zásadným spôsobom ovplyvnilo jej právne postavenie, hoci podľa nej má síce v tom-ktorom prípade k dispozícii exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok alebo notársku zápisnicu, avšak tento je nevykonateľný. Uvedené pochybenie okresného súdu podľa tvrdenia sťažovateľky nenapravil ani krajský súd.

Sťažovateľka v úvode svojich sťažností poukázala na to, že „všeobecné súdy postupovali v priamom rozpore so záväznou interpretáciou práva EÚ obsiahnutou v rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21. 2. 2013 sp.zn. C-472/11 *Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Csipai, Viktória Csipai* a porušili tak požiadavky na účinnú súdnu ochranu práv, ktoré sťažovateľovi priznáva právo EÚ, tak ako je garantovaná článkom 47 Charty základných práv Európskej únie.“, a to v dôsledku toho, že „(a) vôbec neinformovali sťažovateľa o ex offo konštatácii nekalej povahy zmluvnej podmienky, (b) vôbec nevyzvali sťažovateľa, aby sa kontradiktórne vyjadril k nekalej povahe zmluvnej podmienky, (c) vôbec neumožnili sťažovateľovi vyjadriť sa s účelom ovplyvniť súdne rozhodnutie, (d) vôbec neumožnili sťažovateľovi vykonať jeho majetkové právo dopytom na povinného o jeho úmysle uplatňovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky“.

V sťažnostiach sťažovateľka ďalej tvrdí, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami boli porušené „... 1) právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy..., 2) právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd..., 3) právo vlastniť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy; 4) právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru; 5) všeobecný zákaz diskriminácie ustanovený čl. 12 ods. 2 Ústavy; 6) zákaz diskriminácie ustanovený čl. 14 Dohovoru“.

Sťažovateľka predovšetkým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť tým, že „súdy

oboch stupňov nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, ak keď tak boli podľa zákona povinné urobiť!“. S poukazom na § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov sťažovateľka predovšetkým uvádza, že „Ak by aj bolo pravdou, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vydané skôr, ako bolo citované ustanovenie súčasťou Exekučného poriadku (t. j. pred účinnosťou zákona č. 230/2012 Z. z.), na argumentácii a legitimitate námietky oprávneného to nič nemení, pretože podľa prechodných ustanovení je nutné postupovať podľa Exekučného poriadku v znení zákona č. 230/2012 Z. z. aj v prípade exekučných konaní začatých pred jeho účinnosťou. Odvolací súd rozhodne mal napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.“.

Sťažovateľka ďalej poukazuje na judikatúru ústavného súdu k základnému právu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorej „všeobecné súdy porušili právo sťažovateľa na súdnu ochranu, ale aj právo na spravodlivé súdne konanie tým, že nerešpektovali jeho právo na to, aby sa jeho právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu. Súčasťou takého právneho základu však po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je aj výklad práva EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke. V takom prípade tvorí výklad práva EÚ obsiahnutý v rozsudku Súdneho dvora súčasť právneho základu rozhodovania vo veci samej (m. m. IV. ÚS 206/08).“.

V tejto súvislosti ďalej sťažovateľka namieta, že «súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere práve splnomocnenie, ako jednostranný právny úkon, ktorým dlžník dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spisanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v jeho mene uznal dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva... Tvrdíme, že v danom prípade je nutné požiadať o výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte tohto sporu Súdnym dvorom Európskej únie... Ďalej je nutné dodať, že Súdnemu dvoru Európskej únie by mala byť daná príležitosť

posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníkov konania zbavilo právnej neistoty vyplývajúce z doterajšieho výkladu únievého práva a následnej aplikácii vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky. Tvrdíme, že v danom prípade je potrebné požiadať Súdny dvor Európskej únie aj o výklad čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ... S poukazom na vyššie uvedené právnu argumentáciu, ako aj s poukazom na argumenty obsiahnuté v podanom odvolaní, máme za to, že všeobecný súd mal na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ rozhodnúť tak, že: Konanie sa prerušuje podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie sa na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predkladajú prejudiciálne otázky...».

Poukazujúc na konkrétne rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu týkajúce sa namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sťažovateľka v ďalších častiach sťažností najmä uviedla, že „všeobecný súd, ktorý koná v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda vmanévrovanie veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený. Je dôležité pripomenúť, že k takémuto revíznemu postupu došlo v situácii, keď už exekučný súd preskúmal súlad exekučného titulu so zákonom s výsledkom absolútnej nerozpornosti...“.

Podľa tvrdenia sťažovateľky aj postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami boli porušené „... 1) právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy..., 2) právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd..., 3) právo vlastniť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy; 4) právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru;“. Sťažovateľka v tejto súvislosti odôvodňuje namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že krajský súd «a) nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie a svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktorých

existencia nebola dokázaná (súd používa pri zdôvodnení svojho rozhodnutia slovo ako napr. „pravdepodobne“); b) svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybnjej aplikácie a interpretácie práva; a osobitne v spojení s porušením označených justičných práv porušil právo vlastníť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru...».

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a čl. 47 charty postupom a uzneseniami okresného súdu, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 47 charty postupom a uzneseniami krajského súdu, napadnuté uznesenia okresného súdu a napadnuté uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konania a zároveň jej prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku...

V zmysle § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností týkajúcich sa rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu uvedených v prílohe č. 1 tohto uznesenia a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v tisíckach predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov, a ktoré skončili odmietnutím sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie (v častiach týkajúcich sa rozhodnutí okresných súdov), resp. z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti (v častiach týkajúcich sa rozhodnutí krajských súdov).

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľke musí byť známy právny názor ústavného súdu tak na problematiku týkajúcu sa právomoci všeobecného súdu v rámci exekučného konania skúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu (notárskej zápisnice a rozsudku rozhodcovského súdu), ako aj na ostatné skutkové okolnosti, ktoré boli podstatné pre závery všeobecných súdov, a na námietky sťažovateľky týkajúce sa postupu a záverov všeobecných súdov v týchto exekučných konaniach.

S prihliadnutím na totožnosť tak osoby sťažovateľky, ako aj totožnosť použitej právnej argumentácie a skutkových okolností, ktoré boli podstatné pre závery všeobecných súdov, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na sťažovateľkinu znalosť dôvodov odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a sťažovateľkou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (najmä sp. zn. I. ÚS 509/2013 zo 7. augusta 2013, sp. zn. II. ÚS 394/2013 z 10. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 91/2013 zo 14. februára 2013, sp. zn. IV. ÚS 142/2013 z 8. marca 2013 alebo sp. zn. III. ÚS 506/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 342/2013 z 19. júna 2013 a v nich citovaná prejudikatúra, ale aj sp. zn. II. ÚS 614/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. III. ÚS 369/2013 z 28. augusta 2013, sp. zn.

IV. ÚS 70/2014 z 30. januára 2014, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 168/2013 z 27. marca 2013, sp. zn. III. ÚS 488/2013 z 29. októbra 2013 a sp. zn. I. ÚS 67/2013 zo 6. februára 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených.

Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie (v častiach týkajúcich sa uznesení okresného súdu), resp. z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti (v častiach týkajúcich sa uznesení krajského súdu).

V závere ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka namietala voči postupu a uzneseniam okresného súdu vydaným po 9. auguste 2012, že v postupe podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku okresný súd nevykonal pojednávanie; táto podmienka vyplývala z v tom čase platného a účinného Exekučného poriadku [t. j. v znení novelizácie Exekučného poriadku zavedenej zákonom č. 230/2012 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, s účinnosťou od 9. augusta 2012]. Z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí krajského súdu, ktorými krajský súd potvrdil uznesenia okresného súdu o zastavení exekúcie, vyplýva, že uvedenú námietku sťažovateľka neuplatnila v odvolacom konaní. Uvedené potvrdzuje i skutočnosť, že vo vzťahu k postupu a uzneseniam krajského súdu sťažovateľka v samotnej sťažnosti ani nenamietala a nedeklarovala, že uvedenú námietku v odvolacích konaniach uplatnila a že sa krajský súd s touto nevysporiadal a nepreskúmal na jej základe postup okresného súdu v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku, resp. sťažovateľka v sťažnosti nenamietala v tejto súvislosti porušenie svojich ústavných práv postupom a uzneseniami krajského súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že hoci sťažovateľka z formálneho hľadiska vyčerpala možnosť podania riadneho opravného prostriedku – odvolania, z hľadiska materiálneho túto možnosť v súvislosti s uvedenou námietkou nevyužila, pretože ochranu svojich práv nerealizovala v plnom rozsahu v konaní

pred všeobecným (krajským) súdom, ale až podaním sťažnosti ústavnému súdu. Sťažovateľka ani len netvrdila (tým menej preukazovala), že k uplatneniu jej námietky nedošlo z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto vôbec neprichádzal do úvahy prípadný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Tieto skutočnosti boli dôvodom odmietnutia predmetných sťažností v tejto časti pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2016

Príloha k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 621/2016

1. Rvp 13622/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 590/2005 z 5. júna 2014
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoE 211/2014 z 24. júna 2015

2. Rvp 13623/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 12 Er 255/2005 zo 16. júla 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 CoE 259/2014 z 30. júna 2015

3. Rvp 13764/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 13 Er 528/2006 z 8. júna 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 CoE 184/2014 z 20. júla 2015

4. Rvp 13765/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 16 Er 713/2008 z 29. októbra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 CoE 37/2015 z 30. júna 2015

5. Rvp 13766/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 528/2006 z 23. septembra 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 143/2014 z 28. júla 2015

6. Rvp 13767/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 783/2007 z 5. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 142/2014 z 28. júla 2015

7. Rvp 13768/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 334/2006 z 21. februára 2014
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26 CoE 91/2014 z 31. júla 2015

8. Rvp 14200/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 16 Er 138/2008 zo 6. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoE 172/2014 z 8. júla 2015

9. Rvp 14201/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 16 Er 501/2007 z 21. júla 2014
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 205/2014 z 1. júla 2015

10. Rvp 14202/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 16 Er 977/2007 z 15. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 CoE 259/2014 z 30. júna 2015

11. Rvp 14203/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 228/2009 z 19. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 CoE 277/2014 z 30. júna 2015

12. Rvp 14204/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 416/2008 z 10. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 CoE 261/2014 z 30. júna 2015
13. Rvp 14397/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 20 Er 143/2009 z 2. júla 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 124/2014 zo 16. júna 2015
14. Rvp 14398/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 20 Er 1217/2007 z 23. novembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26 CoE 100/2014 z 31. júla 2015
15. Rvp 14399/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 393/2007 z 31. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26 CoE 102/2014 z 31. júla 2015
16. Rvp 14400/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 1174/2004 z 8. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21 CoE 207/2014 z 21. júla 2015
17. Rvp 14401/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 877/2009 zo 4. apríla 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 CoE 166/2014 z 20. júla 2015
18. Rvp 14402/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 7 Er 184/2005 z 18. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoE 165/2014 z 24. júna 2015
19. Rvp 14687/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 7 Er 119/2004 z 21. februára 2014
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 CoE 309/2014 z 26. mája 2014
20. Rvp 14688/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 7 Er 363/2004 z 11. decembra 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 2/2015 z 28. júla 2015
21. Rvp 14689/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 7/2009 z 12. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoE 166/2014 z 24. júla 2015
22. Rvp 14971/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 24 Er 819/2008 z 10. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 159/2014 z 30. septembra 2015
23. Rvp 14972/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 933/2008 z 20. februára 2014

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoE 258/2014 z 26. augusta 2015

24. Rvp 14973/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 4 Er 407/2003 z 19. decembra 2012

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoE 208/2014 zo 14. augusta 2015

25. Rvp 14974/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 606/2009 zo 14. januára 2013

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 CoE 259/2014 z 26. augusta 2015

26. Rvp 15243/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 540/2009 z 19. februára 2013

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 4/2015 z 2. septembra 2015

27. Rvp 15550/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 784/2007 z 22. decembra 2014

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 4/2015 z 27. augusta 2015

28. Rvp 15551/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 7 Er 22/2005 z 18. októbra 2012

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 CoE 37/2015 z 27. augusta 2015

29. Rvp 15552/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 26 Er 1242/2014 zo 7. októbra 2014

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 CoE 35/2015 z 27. augusta 2015

30. Rvp 15553/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 535/2006 zo 7. novembra 2014

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 13/2015 z 27. augusta 2015

31. Rvp 15554/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 832/2008 zo 14. decembra 2012

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 212/2014 z 2. septembra 2015

32. Rvp 15659/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 298/2009 zo 4. apríla 2013

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 227/2014 zo 7. októbra 2015

33. Rvp 15660/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 23 Er 299/2009 z 22. marca 2012

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 47/2014 z 26. februára 2015

34. Rvp 16889/2015

uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 238/2008 z 10. januára 2013

uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 16/2015 z 29. septembra 2015

35. Rvp 16890/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 9 Er 69/2005 zo 14. februára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoE 303/2014 zo 14. októbra 2015
36. Rvp 16891/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5 Er 801/2009 z 19. júna 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 CoE 480/2014 z 24. septembra 2015
37. Rvp 16892/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 17 Er 746/2008 z 10. januára 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 17/2015 z 29. septembra 2015
38. Rvp 16893/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 24 Er 361/2009 z 3. decembra 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 CoE 211/2015 z 28. septembra 2015
39. Rvp 16894/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 26 Er 283/2009 z 23. mája 2015
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 18/2015 z 29. septembra 2015
40. Rvp 16895/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 24 Er 951/2009 z 15. mája 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 19/2015 z 29. septembra 2015
41. Rvp 16896/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 13 Er 228/2005 z 9. decembra 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoE 235/2014 z 30. septembra 2015
42. Rvp 16897/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 119/2004 z 5. novembra 2013
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoE 311/2014 zo 14. októbra 2015
43. Rvp 16898/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 8 Er 638/2003 zo 7. júna 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 CoE 231/2014 z 19. októbra 2015
44. Rvp 16899/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 13 Er 431/2006 zo 16. septembra 2014
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 CoE 21/2015 z 29. septembra 2015
45. Rvp 16900/2015
uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 26 Er 30/2009 z 2. júla 2012
uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9 CoE 143/2014 z 29. septembra 2015